

Nr 166 | September 2019

Tallinna Reaalkooli ajaleht | rp.real.edu.ee

REAALI POISS

TERE, ARMAS PERE!

Uus aasta, uued näod, uued mured ja rõõmud. Terve septembrikuu on kooli peal käinud sign-sagin – rebastenädal. Nüüdseks on uutest kümnendikest saanud tänu armastavatele jum... huntidele eeskujulikud ja Reaalkooli-väärilised gümnasistid. Tere tulemast sellele karussellile! Eks te varsti saate rohkem aimu, millega te end sidunud olete... Aga te olite väga tublid ning meil on hea meel, et olete meie rebased! Tehke siis ka oma

rebasele samavõrd uhke rets, kui teil oli.

Sel aastal muutub ka minu roll seoses Reaali Poisiga. Tunnen, et leht vajab värsket pilku ja uusi ideid. Õnneks on olemas inimesi, kes olid selle väljakutse nõus vastu võtma. Eks te hiljem kuulete, kui kõik kindlalt paigas. Minul aga on siiralt hea meel, et Mirel mind sellesse 10. klassi alguses kaasas ja olen saanud kooliellu sel viisil panustada. Aitäh!

Minu ja mu 108 lennukaaslase jaoks on

alanud viimane õppeaasta nende seinte vahel. Meie kõigi taust on erinev, kuid meid seob üks – Tallinna Reaalkooli abiturienti staatus. Võtan eesmärgiks sel aastal nautida koolis käimist nii palju kui võimalik. Võtta osa erinevatest üritustest, esitada endale väljakutseid ja saada uusi kogemusi. Ehk aitab see mul välja mõelda, mis saab minust järgmisel aastal. Olge tublid ja huvitavat uut kooliaastat kõigile!

Kirke

1. september, kui astusin esimest korda üle Reaalkooli läve ning kuulasin klassis 303 M. Saare ja K. Veskimetsa loenguid. See päev tundus mulle eriti pikk, loengud venisid metsikult. Päeva lõpuks olin nii väsinud ja ehmunud, sest polnud harjunud töötlema ühe päeva jooksul nii palju informatsiooni, eriti veel pärast pikka suve. Sain tol hetkel aru, et gümnaasium tõesti ei ole enam põhikool, siin tuleb hakata rohkem mõtlema ja töötama.

Loodan, et te kõik puhkasite ilusti välja ning olete valmis uuteks väljakutseteks. Tahaksin eraldi tervitada uusi Reaalkooli pereliikmeid ning soovida teile kõige põnevamaid aastaid siin meie armsas kolme ja poole korruselises neoklassitsistlikus koolimajas. Alguses on kõigil uues keskkonnas raske, kuid uskuge mind, paar kuud ja kõik saab korda. Usun teisse!

Aitäh, reaalikad, selle imelise aja eest! Soovin teile palju edu uuel õppeaastal!

Teie President, Sofia Markson vil!134

HEIHOPSTI, REAALIKAD!

Suvi on möödas ning uus õppeaasta on jälle alanud. Ootasin seekord kooli algust rohkem kui tavaliselt. Sellel oli mitu põhjust:

Esiteks algas minu koolivaheaeg veel eelmise õppeaasta neljanda perioodi lõpus, kui kõikides ainetes said aastahinded välja pandud ning algas riigieksamite periood. Tegelikult ei olnud see eksamite aeg üldse nii hull, kui olin seda ette kujutanud. Eesti keele eksam oli kohe aprilli lõpus ning tuligi välja, et viimased kuu aega käisin koolis, et lihtsalt korrata matemaatikat. Pärast eksameid ei muutunud mu eluviisis eriti palju – vahepeal olin lennuga nädal aega Bulgaarias, siis oli lõpetamine ning ülejäänud suve käisin mõnikord tööl ja nautisin lihtsalt aega. Seega tekkis mul alates mai algusest järsku väga palju vaba aega ning ma ei osanud sellega midagi arukat peale hakata. Muidugi hakkasin suve lõpuks sellisest eluviisist

tüdinema – käed hakkasid sügelema töö järele ning aju hakkas nõudma rohkem vaimset tegevust. September tundus lausa päästerõngana sellest tegevusetusest.

Teiseks teadsin, et selle aasta 1. september on minu jaoks väga eriline. Esimest korda elus ei osalenud ma 1. septembri avaaktusel koolis, vaid istusin hoopis ülikooli auditoriumis ning kuulasin 4-tunnist matemaatika loengut. /.../ Nii imelik tunne oli, sest olin ju harjunud, et 1. september tulen kooli akadeemiliselt viisakalt riides, istun aktusel, kuulan direktori kõnet ja lähen pärast aktust sõpradega kuhugi kohvikusse tähistama uue õppeaasta algust. Seekord oli kõik teistmoodi – uued õpetajad ja õpilased, võõras keskkond ja minu puhul ka teine riik. Ülikoolis, kus õpib ligikaudu 10 korda rohkem inimesi kui terves Reaalkoolis, hakkasin igatsema väikest Reaali pere, kus kõik tundsid üksteist nimepidi.

Seda kirjutades meenus kohe 2016. aasta

HEA REAALI PERE!

Üks suvi on jälle läbi. Reaalkooli 137. kooliaasta on täis saanud ja 138. alanud. Tänavu alustavad esimest kooliaastat 60 uut väikest reaalikat, lennunumbriga 146 ja viimast, 12. kooliaastat 104 abiturienti, 135. lend. Kokku on meie koolis sellel õppeaastal 1. septembril 991 õpilast, 441 tütarlast ja 551 noormeest ja meiega koos olid aktusel sõsarkooli, Tallinna Kesklinna Põhikooli 313 õpilast.

Kui kevadel teid suvepuhkusele saatsin, kutsusin meid kõiki sügisel kooli tagasi! Suur rõõm on näha, et oletegi kõik kenasti kohal – puhanud, rõõmsad, elevil. Jah – algab uus õppeaasta! Õpikud, töövihikud raamatukogust võetud, raamatupaberid ostetud. Mäletan oma kooliajast, et väga mõnus oli mõned päevad enne õppeaasta

algust vihikutele ja õpikutele pabereid ümber panna. Kui väiksem olin, siis ema aitas, hiljem sain juba ise hakkama. Muide, kevadel on umbes sama hea tunne, kui saab õpikud raamatukokku viia, mäletate? Täna me sellest ei räägi, ikka uuest kooliaastat, uutest avastamisrõõmudest!

Õppida ei ole kunagi hilja! Tahan tänases loos rääkida ka Toivo Tänavsuust, kes 38-aastasena astus Tartu Ülikooli õppima arstiteadust. Terve möödunud õppeaasta oli ta meie koolis bioloogiat õppimas, et kindlasti eksamid ära teha. kas pole mitte imeline tahe? Tahe viis sihile ja suur, suur eesmärk sai täidetud! Kui ma kakskümmend aastat tagasi Toivot õpetasin, ei oleks ma iial osanud arvata, millised põhjused ja teed meid uuesti kokku viivad.

Jagan teiega Ave Alavainu luuleridu:

Võib krohvist lõhnav, võib väga vana, võib puust, võib klaasist olla koolimaja. Kuid kooli nagu pole see, mis ees, vaid hoopistükkis see, mis kooli sees.

Kallid noored! Talletage endasse iga ilus silmapilk, olgu siis lahkuvast suvest või saabuvast sügisest. Vaadake selja taha – pikk ja rikas suvepuhkus on küll selleks korraks jälle läbi saanud, aga ees olev koolielu pakub palju ilusat: rõõmsat taaskohtumist sõpradega, kes on suvega veidi pikemaks kasvanud, avastamisrõõmu koolitundides ja rahuldust õnnestunud tööst. Nautige iga hetke sellest, mida elu teile pakub, olge rõõmsad ja õnnelikud.

Ilusat algavat kooliaastat! Ene Saar

ABITURIENDI TERVITUSSÕNA

Tom Enriko Kelt
135B

Kellele tere taas, kellele tere tulemast. Üks järjekordne pikk suvi on seljataga. Kuidas see möödus? Kiirelt. Kaks aastat Tallinna Reaalkoolis on seljataga. Kuidas see möödus? Veel kiiremini. Nagu Martin Saar meie esimeses keemia tunnis ütles: “Ärge muretsege! Kohe tuleb reede, siis arvestuste nädal, jõulud, jaanipäev, varsti kaitsete oma uurimistööd ning kohe ongi kool lõpetatud.” Nii lilleline see teekond küll polnud, aga tõsi ta on – sellest esimesest keemia tunnist olen järsku jõudnud 12. klassi, minust on saanud abiturient.

Ei oska täpselt öelda, mida ma tunnen. See on nagu 18. sünnipäev – ootad ja ootad ning kätte jõudes saad aru, et otseselt midagi ei muutunud, kuid teatud

eelised tulevad juurde. Näiteks on meil vaid kaks* garderoobinädalat. Ka jäävad enamik üritusi nooremate korraldada ja meile nautida. Kergem on hingata küll, teades et lõviosa gümnaasiumist on läbi ja lõpusirge juba paistab.

Ning selle lõviosa jooksul olen end tõsiselt proovile saanud panna. Olen ennast ületanud, kui sain geograafia töölehe minut enne tähtaega Moodle’is esitatud. Olen ennast üllatanud, kui viisin kultuuripäeviku Anu Kella lauale, olles kaheksa tundi eelneval ööl maganud. Ent olen ennast ka ülehinnanud, kui kirjutasin öö läbi märkimisväärselt füüsika konspekti, ainult et ärgata siis, kui kontrolltöö juba käis.

Mõningaid näpunäiteid kasvandikele: planeeri oma aega. Uurimistööga eriti, aga ka muidu. Tean isegi, kui mõnus on homse või nädalavahetuse või vaheaja varna neid kohustusi lükata, aga lõpuks tuleb see

kõik su hinnete ja/või une arvelt. Ning kofeiinitabletid ei asenda und! Planeeri oma aega – kui mitte hinnete või õpetajate pärast, siis selleks, et sa öösel magada saaksid. Samuti, leia endale ka väljaspool kooli mõni vahva tegevus. Stressi on palju, seega tuleb pead tuulutada, muidu läheb see umbe ning siis pole enam lõbus.

Pikk jutt, ... teate küll. Igatahes, meie siit kuhugi veel ei kao. Rebased said juba ristitud, üks hetk tuleb ka need kurikuulsad lõpueksamid sooritada. Mingit imalat soovi mul abituuriumile pole. Hoidke tuju hea, võtke viimast ja nautige! Üritame kooli ka jõuda. Teistele kõigile – kivi kotti ja musi püksi! Ilusat uut kooliaastat, armas Reaali pere!

*Lõpuks siiski vaid üks nädal, sest info jõuab meieni esimese nädala lõpus, kui Anu Kell jälle Madis Somelarilt pahandada saab, et 135.b garderoobis pole. ☹

SEL AASTAL ÜHETEISTKÜMNENDIKUNA KOOLIRIDADES

André Otti 136B

Üheteistkümnendikuna on kool alanud mulluga võrreldes rahulikult. Koolis on peale puhkust võõras olla, eriti kui meie jumalaid 134. lennust kooli peal enam ei näe. Selle asemel on tekkinud juurde tohutult uusi nägusid. Hea on vaadata koolis vähe eksinud ja uudistavaid kümnendikke – meenutab kangesti ennast eelmisel aastal. Neid ootab vinge aasta ja kogu gümnaasium on veel ees. Tibake on kadedust rebastenädala pärast. Meil kui uurimistööklassil on samas ka esimesed pinged tekkimas, sest esimene kolokvium ootab meid juba oktoobris. Juhendajad on hakanud õpilastega ühendust võtma, et alustada oma kiusuga – enamasti pole nad suvetööga rahul. Taiplikumad sundisid ennast suvel uurimusega alustama, teised

mitte. Samas ei saa ette heita, suvi oli mõnus. Enne esimese kolokviumi tulekut on ootamas unetud ööd, mõned äkki ka õppe- ja uurimistöö pärast. Nüüdseks on 12. ja 10. klass omavahel tihedamalt suhtlema hakanud ja 11. klass veidi tagaplaanile jäänud mainitud uurimistöö pärast. Aga ei ole hullu. Me saame vähemalt sõrmused. Mõõtmised on toimunud ja ärevus suur. Kui sel sügisel need viimaks kätte saame, siis tunnistab ka tänavapilt meid kui reaalikaid. (Teil, kümnendikel on õigeks reaalikaks saamiseks veel aasta aega. Esimene aasta on katsetus – vaadake ette keemias!)

Nagu eelmisel aastal õppisin, võib 11. klass vahel (tegelikult ainult talvel) antisotsiaalne olla. Seepärast loodan, et kui ka meie lend

tundub talvel uurimistööga jännis olevat, märkavad kallid kolleegid vahepeal meile maapinnale tagasi tulemiseks abikäsi ulatada. Ega ma tegelikult ei tea, mis saama hakkab ja kui lootusetu võib vahel olla, aga nädalavahetuse plaanid on alati teretulnud, sest arvatavasti meie ise plaane ei viitsi teha. Kuigi leht ilmub alles pärast retsi, kirjutan veel rebastenädalast. Loodan, et kaheteistkümnnes klass tegi kümnendikele palju meeldejäävat. Usun, et nad ei piiranud oma fantaasiat. Soovin kiusu ja viitsimist ning head nädalat-kahte teile tagantjärele. Me siis vaatame pealt ja muretseme kolokviumi pärast. Loodan, et rääkisin lennu eest, aga kui mitte, siis kirjutage arvamustelugu – Reaali Poiss ootab kirjutajaid. ☹

SISSEVAADE REKI TÖÖSSE

Mariann Saabas 136B

Kohe-kohe oktoobri alguses on tulemas REKi presidendi valimised, mistõttu mõtlesime, et teeme ka Reaali Poisi lugejat natuke tuttavamaks REKi töö ja selle olemusega ning anname ülevaate õpilasesinduse eelmise aasta tegemistest. Eelmine aasta vedasid meie REKi tööd president Sofia Markson ja Brita Kärt Vähejaus, suur kummardus neile selle töö eest! Kuid tänavu on uus aasta ja uued näod ning ootan juba põnevusega, milliseks selle aasta REK kujuneb.

REK on jaotatud neljaks komisjoniks ning kõik liikmed saavad valida, millises komisjonis nad olla soovivad. Valikus on siseasjadekomisjon, kultuurikomisjon,

väliskomisjon ning spordikomisjon. Iga paari nädala tagant toimuvad REKi koosolekud, kus arutatakse läbi päevakajalised probleemid ning eesootavad kooliüritused. REKi koosolekutest võivad osa võtta kõik õpilased, kes soovivad, olenemata sellest, kas nad kuuluvad REKi või mitte.

Eelmisel aastal tegeles väliskomisjon peamiselt G5ga, korraldades koostöös TIKi, GAGi, 21. kooli ja TPLiga erinevaid üritusi. Ühiselt korraldati eelmine aasta heategevuslik jõulukontsert, tutvumisõhtu, suur erakondade debatt, 9. klasside vahetusnädal, Tartu rahu tähistamine, luuleõhtu ning vabalava. Kultuurikomisjoni ülesandeks oli suuremate kooliürituste, nagu vabalava, koolilõpulaada ja gümnaasiumi jõululaada korraldamine ning lisaks said just tänu

neile sõbrapäeval paljud õpilased oma austajatelt roose. Spordikomisjon korraldas erinevaid klassidevahelisi võistlusi korvpallis, jalgpallis ning võrkpallis. Muidugi on nende tegevusvallas ka juba traditsiooniks saanud Reaali Ramm ning arve pidamine selle üle, kes on meie kooli kõige sportlikum klass. Siseasjade komisjon jälgis kooli sisemisi küsimusi, tuues näiteks koolisööklasse hommikupudru ja taimetoidu ning tühjendas ilusti meie taarakaste.

Eelmine REKi-aasta oli küllaltki huvitav ja tegus ning oli nii mõndagi, millest õppida. Kindlasti on plaan jätkata juba traditsiooniks saanud üritustega, kuid alati saab teha ka midagi uut ja huvitavat. Loodan, et eelolev aasta tuleb väga tegus ja tore!

HAARA HÄRJAL SARVIST - MIDA SEL SÜGISSEL TEHA?

Markus Vaher
135B

Pildid: Erakogu

Nüüdsest ilmub iga kvartali tagant Poisis kokkuvõtte tuleval hooaja võimalikest huvitegevustest, võistlustest-konkurssidest, vabatahtliku töö võimalustest ning üritustest. Selles numbris anname ülevaate võimalustest selle aasta septembris, oktoobris ja novembris.

Värske Rõhk, noore kirjanduse ajakiri, korraldab 9. septembrist kuni 11. oktoobrini noorte kriitikute konkurssi. Osalejad peavad kirjutama arvustuse 2019. aastal kirjutatud ilmunud luule-, proosa- või tõlketeosest. Arvustuse pikkus on 6000-10 000 tähemärki (koos tühikutega).

Parimad arvustused kuulutatakse välja 16. oktoobril Kirjanike Liidu musta laega saalis ja auhinnatud arvustused avaldatakse ka Värskes Rõhus. Lisaks avaldamisvõimalusele ja honorarile saavad võitjad ka Värske Rõhu aastatellimuse ning üllatusauhinna. Osaleda võib mitme arvustusega.

Eesti Väitlusselts korraldab sel sügisel taas algajatele suunatud Vabariigi Presidendi Väitlusturniiri, mis toimub 1.-3. novembril Tallinnas. Tegemist on kõige suurema väitlusturniiriga Eestis. Koostöö Presidendi Kantseleiga on ajalooliselt võimaldanud selle turniiri head rahastust, mistõttu on ka auhinnad üsna magusad. Ettevalmistusena Presidendi Turniirile toimub 11.-13. oktoobril algajatele suunatud väitluskoolitus Argument 2019. 23.-24. novembril toimuvad juba Eesti Kesk- ja Põhikoolide Väitlusmeistrivõistlused, kus võib osaleda ka igasuguse varasema väitluskogemusega. Reaalikana on võimalik väitlemisega alustada ja tegeleda

igal neljapäeval **Tallinna Kesk- ja Põhikoolide Väitlusklubis**, kus on tegevad nii Reaali, GAG-i kui ka TIK-i gümnasistid.

Model United Nations of Tallinn (MUNOT) korraldab 30. oktoobrist 2. novembrini Tallinna Saksa Gümnaasiumis ja Õpetajate Majas toimuvat kaheksandat *Model United Nations of Tallinn (MUNOT)* sessiooni. Registreerida tuleb end 18. oktoobriks. Konverentsi vältel esindavad osalejad nii Eestist kui välismaalt enda valitud riiki, arutledes erinevatel teemadel ning kirjutades resolutsioone, mida arutatakse läbi teiste riikide esindajatega. Kahel päeval on kohal külalisesinejad ja konverents lõpetatakse laupäeval resolutsioonide esitlemisega ning parimate delegaatide tunnustamisega. Konverents toimub inglise keeles ning

annab hea võimaluse arendada oma keeleoskust, saada poliitilistel teemadel kogemusi ja leida uusi tutvusi.

Euroopa Maja korraldab sel sügisel viieteistkümnendat Eesti Mudel-Euroopa Parlamendi (MEP) sessiooni, mis toimub 27.-30. septembril TIK-is ja Riigikogus. Konverentsi ülesehitus on väga sarnane MUNOT-ile. Kümnelt parimal osalejal avaneb võimalus tasuta sõita 51. või 52. rahvusvahelisele Mudel-Euroopa Parlamendile, mis toimuvad vastavalt Vallettas (Malta) ning Stockholmis (Rootsi).

SA Archimedese Noorteagentuur korraldab peagi uuesti programmi Noortekohtumised, mis on Eestis elavate erineva kultuuritausta ja emakeelega noortegruppide koostööprojekt, mille töötavad välja ja viivad ellu noored ise. Programmis osalevad noored vanuses 11-19. Kui plaanid teha mõnd noortele suunatud teemaprogrammi, on tegemist hea viisiga hankida rahalist toetust kuni 23 eurot päevas iga osaleva noore kohta. Taotluste esitamise tähtaeg on 1. november.

MTÜ Eesti Pagulasabi ja sellega seotud sotsiaalne ettevõtte Siin ja Sääls otsivad endale vabatahtlikke. Õpilaseks saab Eesti Pagulasabis panustada nii kohanemismen-mentorina kui ka keelepartnerina või mõne muu oskusega, vastavat kvalifikatsiooni otseselt kellegilt ei nõuta. Siin ja Sääls otsib aga abi ürituste organiseerimisel, üritusteks ruumide ettevalmistamisel, väliürituste läbiviimisel ja toidumüügil jne.

Eesti LGBT Ühing korraldab nii oktoobri kui novembri vältel erinevaid väiksemaid üritusi. Lisaks toimub 7. novembril Tallinnas konverents „Hinge hinnaga haridus: LGBT+ õpilaste heaolu“, kust tasub huvi korral kindlasti osa

võtta. Konverentsi ajendiks on eelmisel aastal läbiviidud uuring, millega uuriti esmakordselt Eestis LGBT+ õpilaste kogemusi koolikeskkonnas. Tulemustest selgus, et paraku ei ole kool kõigile noortele turvaline keskkond.

Kolmeteistkümnendat hooaega on toimumas ka EASi algatatud **Ajujaht**. Tegemist on Eesti suurima äriideede konkursi ja kiirendiga, kust tasub osa võtta kõigil ettevõtlikemal reaalikatel. Seekordne Ajujaht 2019 ootab äriideid 27. oktoobrist, novembri lõpuks valitakse

nende seast välja 30 parimat, kes pääsevad edasi Ajujahi arenguprogrammi ja telesaatesse, kus selgub Ajujahi võitja. Seekordne auhinnafond on 75 000 eurot, millest 30 000 kuulub üldvõitjale.

Reaalkooliga seoses on loomulikult võimalik osaleda **Reaali Bridžiklubi** tegevustes igal reedel klassis 401. Lähematel kuudel on ees ka erinevaid olümpiaade ja ainevõistluseid.

Ka **Reaali Poiss** ei ütle kunagi ära kirjutamishuvist, uutest ideedest ega õpetajate ütlustest. Pärast 134. lennu lahkumist ootame enda ridadesse motiveeritud verinoori. Võta julgelt ühendust!

Presidendi turniir 2017 (Siim Kallas, Kersti Kaljulaid, MHG abiturient)

Ajujaht 2018

KLIIMAMANIFESTI JÄRELKAJA

////////////////////

Gregor Pihlak 135B

Üks viimaseid kirjutisi, mis minult eelmisel ajakirjanduslikul hooajal Reaali Poisil ilmus, oli manifest praegu maailma kimbutavast suurprobleemist, milleks on loomulikult kliima. Hea meel on tõdeda, et meie eeskujulikule kooliperele on manifest ja sellega seonduv korda läinud! Siiras rõõm oli aasta lõpus kuulda nii õpilastelt kui ka mitmelt õpetajalt positiivset tagasisidet ja näha, kuidas koolipere ühiselt teema üle arutles, kuidas meie saame olla paremad sõbrad oma planeedile. Kust on alati kõige lihtsam alustada probleemide lahendamist? Loomulikult enda harjumusi muutes. Lausa võrratu oli septembri esimestel päevadel näha, et puhvetist olid kadunud varem võileibu ümbritsenud kilekotid ning saabunud on loodussõbralikumad paberkotid! Ilus on näha, kuidas suurel hulgal õpilastel on tekkinud koolikotti oma isiklik stiilne ja korduvkasutatav

joogipudel. Just selliseid asju saamegi meie, tarbimisühiskonna aktiivsed liikmed, oma harjumustes muuta. Lennukalt üheskoos edasi!

Reaalkoolis on septembrikuu vaieldamatu tähtsündmus rebastenädal ja selle korraldamine. Nii otsustas tänavune rebastenädal korraldusmeeskond pikendada retsi ühe päeva võrra, et 135. lennu jumalikud hundid ja 137. lennu rebased saaksid 21. septembril *World Cleanup Day* raames oma kodulinna koristamist nautida. Koos muudeti Pirita metsäär puhtamaks ja kuhjati ühte väikebussi mitu suurt kotitäit prügi, mis metsa alla hooletult visatud oli. Tegemist oli kindlasti ilusa ettevõtmisega, millest ka teised koolid peaksid eeskuju võtma. Täpselt nii nagu retsi puhul, tuleb iga tulevikus korraldatava ürituse puhul arvestada loodust meie ümber, seda kõike selleks, et meie lapsed saaksid tulevikus looduses näha oma elu nautivaid kilpkonni!

Tundub, et suund Tallinna Reaalkoolis on kindel: ökoloogilise jalajälje vähendamine ja tarbimisharjumuste muutumine. Oluline on mõista, et selleks, et midagi suurt korda saata, ei piisa ainult meie koolist, vaid vaja on iga päev mõelda teadlikult ja teha valikuid, mis oleksid võimalikult süütud emakese Maa suhtes. Nii peaks igaüks mõtlema, kuidas nemad saavad panustada laiemalt looduse hüvanguisse. Amazonast vist kustutama ei tasu minna – sealne meenutab vaikselt maapealset põrgut –, ent oma kodu lähedal asuvast metsatukast nädalavahetusesti kommipaberite korjamine on juba päris hea algus.

Rõõm on näha, et koolipere mõtleb üheskoos, kuidas olla säästlik tarbimisühiskonna liige. Meie kooli juhtkond on alati avatud muutustele, mis meie kooli jalajälge vähendavad. Me peamegi kollektiivselt igat probleemi käsitlema, sest ainult nii on võimalik reaalne muutus, mis meid parema tuleviku poole viib! 🌱

REBASTENÄDALAL MAAILMA KORISTAMA

////////////////////

Gregor Pihlak 135B

Pikk ja väsitav rets selja taga ... ei, viimane pingutus ... ja minu arvates oli see veel kõige magusam osa sellest nädalast. Seekordne rebastenädal oli erakordne. Nimelt tekkis aktiivsetel abiturientidel Mauruses istudes idee, et võiks midagi kasulikku ka sellel nädalal korda saata. Nii otsustasimegi, et 21. septembri veedame huntide ja rebastega loodusest prügi korjates. Eeskujulikest eestlastest alguse saanud maailmakoristuspäevtundus meile just sobiv. Koolis riputasime välja üleskutsed - jäi vaid loota, et inimesed ka päriselt tulevad laupäeva koristamisele kulutama. Meie rõõmuks sai Pirital kokku u 100 reaalikat, kes kõik janunesid prügi järele. Peale gümnaasiumi olid tublid koristajad ka põhikooli õpilased, kes Linnahalli randa koristasid. Üheskoos kogusime kokku ligi kümme suurt kotti prügi. Leidude seas oli hiiglaslik hunnik suitsukonisid ja alkoholipudeleid, aga ka haruldusi nagu *DIY bong* ja telekas. Kurb on tõdeda, et inimesed on nii mõtlematud,

Reaalikate suursugune saak – paari tunni töö, kui iga päev niimoodi vaeva näha, siis oleks meie kodu täiesti puhas!

reaalselt kasulikku ja hädavajalikku! See, kes meie tegemistest Pirita metsas rohkem huvitub, saab uurida meid kajastanud meediaväljaandeid nagu Delfi ja ERR. Kohaletulnutele suur-suur aitäh! Olgem alati valmis panustama oma kodukoha puhtusesse! 🌱

Sõpradega võib ka suitsukonide koristamine väga lõbus olla.

KULTUURIKÜMBLUS PETERBURIS

Karmen Laur
136B

Pildid: Erakogu

Spordipäeva varajastel hommikutundidel magas koolipere alles soojade linade vahel mesimagusat und või tegi viimaseid ettevalmistusi kolmandaks rahvusvaheliseks reaal- ja loodusteadusliku hariduse konverentsiks, 136. lennu padjanägudega esindus vedas end aga Otša tänavale, et Peterburi poole vurama hakata. Reisi algus oli paljutootav: kõik jõudsid viperusteta kohale ja pikk bussisõit võis alata. Kuigi pikalt b-klassi teekond ei kestnud, sest juba Narva mnt ja Jõe tänav ristis läks meie buss katki. Vaatasime bussiaknast halli ja vihmast tänavapilti, hävitasime suure osa kaasa võetud moonakotist ja laulsime tuntuid viisijuppe, et meeleolu üleval hoida. Kätte oli jõudnud 13 ja reede, mistõttu nii mõnegi arvates meile selline ebaõnn kaela langeski. Möödus tunnike ja paralleelklassid olid juba Rakveres, kui ka meie oma reisi uue bussiga jätkata saime.

Narva jõudes tervitasime piirilinna Nublu hittloo reaga “привет, город Нарва” ning valmistusime Narva jõge ületama, et Venemaale jõuda. Kuid ka piiril ei läinud meie klassil kuigi sujuvalt ja loodetud tunnine ootamine venis aina pikemaks, sest eesõigusega liinibusse saabus piirile üha rohkem. Ükski reisilidest ametnikes kahtlusi ei äratanud ning giidi õnneks

11.b klass koos klassijuhataja Geili Küti ja õpetaja Kristi Koiduga Kroonlinnas Lydia Koidula mälestustahvli ees.

11.a ja 11.c klassi esindus koos klassijuhataja Piret Karu ja õpetaja Helli Juurmaga Ermitaažis.

suutsime me piirivalvuri nähes korralikult käituda ja tema palvel kedagi ära ei sebinud, mis tähendas vaid üht – väikeste viivituste kiuste jõudsimet me Vene Föderatsiooni aladele! Suundusime läbi päevi näinud ja pisut räbalais Ivangorodi linna Peterhofi poole, kus meid paralleelklassid pingsalt ootasid. Avastasime peensusteni kaunistatud palee hiilgust ning nautisime elegantseid aedu ja uhkeid purskkaeve, mis peegeldasid Peeter I armastust kõige euroopaliku vastu, mida ta oma visiidi ajal Prantsusmaal asuvasse Versailles' lossi nägi. Peterhofist soetasid mitmed endale ka mitte küll kuigi elegantsed, kuid siiski uhked Venemaa lipuvärvides läkiläki stiilis mütsid, millest mõnda ehtisid ka sirp ja vasar. Esimese päeva õhtul sõitsime läbi pimedusse mähitud Peterburi kesklinna hotelli poole, mis meile kahel ööl peavarju ja huvitavaid naabreid pakkus.

Unetunnid said kombekohaselt pisut kannatada ja öö venis küllaltki pikaks, kuid esimesed kaaslased said oma unised silmad avada juba varajastel hommikutundidel, kui idamaalastest naabrid üle koridori sõnasõda pidama hakkasid. Samas pole õiglane nendega kurjustada, sest seinad kostuvad ühtmoodi läbi ja küllap ei saanud nemad hilistundidel kõrvatroppideta sõba silmale, sest ega meiegi oma häält tagasi ei hoidnud.

Vaatamata veidi raskemale hommikule, jõudsid kõik seltsimehed bussi ja linnaekskursioon sai päevavalguses jätkuda. Märkisime linnakesi Peterburi põhilistele vaatamisväärsustele: nähtud on Neeva kaldapealne, Iisaku väljak ja kirik, Nevski prospekt, Smolny katedraal, Peeter-Pauli kindlus, kus kahuripauku kuulsime, ning Spas na Krovi mosaiigikirik, mida me seestpoolt sel korral vaatamas ei käinud. Samuti külastasime maailmakuulsat muuseumit Ermitaazi, mille hiilgus ja sära nii mõnegi ahastusse ajas. Öhtu möödus iseseisvalt linna ja mitmeid parke avastades, kohakesi ja maiustusi süües ning metrooga sõites.

Reisi viimane päev viis meid Peterburi maketiga Petrovskaja Akvatoria muuseumisse, kus meile manati silme ette kultuuripealinna 18. sajandist pärit ilme. Öö ja päeva vaheldumisega ning heli- ja valgusefektide saatel sõitsid 18. sajandi Peterburis Neeva jõel laevad, inimfiguurid tantsisid maskiballil, tollad sõitsid ja töömehed langetasid puid. Samuti põikasime sisse Peterburi Jaani kirikusse, kus muuhulgas viiakse kaks korda kuus läbi jumalateenistusi eesti keeles ja õpetatakse eesti keelt. Seejärel võtsime suuna tagasi kodumaa poole, kuid enne tegime põgusat tutvust Kroonlinnaga, kus käisime Lydia Koidula mälestustahvli juures, värskest renoveeritud Merekirikus ja nägime ära ka Kroonlinna nulli. Piiril saime taas kord veeta õige mitu tundi, kuid südaööks jõudsimet tagasi Reaalkooli ette. Peterburi ootab taaskohtumist – kultuuri ja vaatamisväärsusi jagub veel mitmeteks kordadeks! 🌱

KAARDISTATUD: 134. LEND

Kristofer Mäeots
vil!134

Pildid: Erakogu

Paratamatult on taas kord lahkunud aktiivsest kooliperest järjekordne lend, kes on nüüdseks mööda ilma laiali juba suuremaidki tegusid korda saatmas. Tegu on 134. lennuga: verivärskete vilistlastega, kes alles juunis veel oma viimaseid eksameid sooritasid ning lilledega koolimaja ees seisis. Küllap huvitab meid kõiki, millega mõningad sellest lennust edaspidi tegelema hakkavad. Võtsime ühendust nii siinmail kui ka mujal õppivate noortega ning palusime neil pisut rääkida oma eriala ja ülikooli kohta.

Kristjan Baikov vil!134.c
Vene ja slaavi filoloogia, Tartu Ülikool

Õpin Tartu Ülikoolis vene ja slaavi filoloogiat. Väga head vastust ma ei oskagi anda, miks just seda õppima läksin. Mind on keeled alati huvitanud ja seega tundus see hea valik. Lisaks saan ma endale kõrvalerialaks võtta ka mingi teise keele, näiteks prantsuse keele. See võimaldab tulevikus õppida partnerülikoolides, mis asuvad väljaspool Eestit. Lisaks võin julgelt öelda kõigile gümnasistidele, et

valige just see eriala, mis teid isiklikult huvitab. Nii on teil reaalselt huvitav ja meeldiv koolis käia. Samuti ärge mõelge ainult oma eriala praktilisusele, sest piisava pealehakkamisega tulevad ka võimalused.

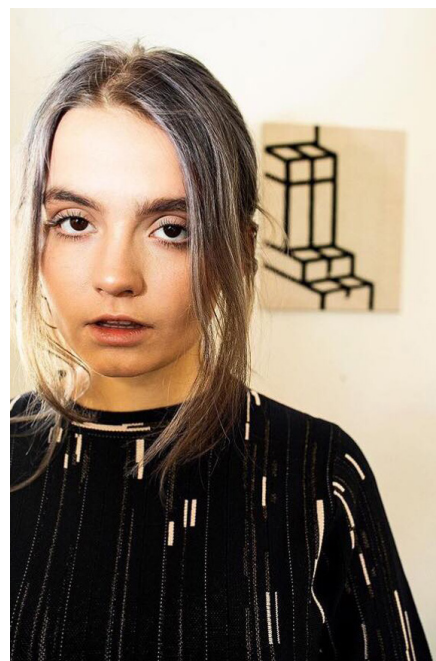
Robin Haljak vil!134.b
Loodusteadused, Cambridge

Alustan oktoobris õpinguid Cambridge'i ülikooli loodusteaduste erialal. Loodusteadustesse ehk *NatSci*-sse lähevad kõik õpilased, kes soovivad õppida mõnda loodusteadust (näiteks füüsika, keemia, materjaliteadus, bioloogia jms). Esimesel aastal õpivad kõik õpilased kolme oma valitud loodusainet ja matemaatikat. Järgmisel kahel aastal toimub järkjärguline spetsialiseerumine, nii et iga õpilane lõpetab palju konkreetsemal erialal. See annab mulle hea võimaluse omandada mitmekülgset haridust ja paremini mõista, mis eriala mind huvitab. Cambridge'i teeb huvitavaks ka ainulaadne *Supervisionite* süsteem, kus mõnest õppetunnist võtavad osa õppejõud ja ainult üks kuni kolm õpilast. Sellistes õppetundides arutatakse ülesandeid, õpilaste eseesid ning kokkuvõttes annab see personaalse ja huvitava õppimisele lähenemise – võid sattuda arutama mõnda teemat oma ala tippspetsialistiga. Cambridge'i teeb põnevaks ka kolledžite süsteem (ülikool koosneb ligikaudu 30 kolledžist) ning sellega kaasnevad pikk ajalugu ja traditsioonide koorem. Kõik see kokku loob väga põneva, laheda ja efektiivse õpikeskkonna.

Maian Lomp vil!134.c
Arstiteaduskond, Tartu Ülikool

Ma valisin Tartusse mineku ja meditsiini(arsti)teaduskonna seetõttu, et mul on suur huvi selle vastu olnud väiksest saati. Vahepeal kaalusin ka psühholoogiat ning tegingi katsed nii Tartu Ülikooli meditsiiniteaduste valdkonda kui psühholoogiainstituuti, kuid vastu võttes olin kindel, et jään arstile truuks. Mind huvitab, kuidas inimkeha ravida ning haigused ja põhjused, millel on inimesele kas fataalne või mingil määral laastav mõju. Samuti arvan, et saan inimkeha ja kõige muu mind huvitava kohta vastava hariduse just Tartust.

Kaspar Kalle vil!134.c
Turundus, Goldsmiths

Sellest sügisest alustasin õpinguid Goldsmiths, University of Londonis turunduse erialal. Otsides endale sobivat ülikooli, sattus Goldsmiths minu vaatevälja üsna alguses ning paistis silma oma väiksuse, kuid samas rahvusvahelisusega. Õpilasi saabub siia õppima pea igast maailma nurgast ja nendega tutvumine on imelihtne tänu ainsale ülikoolilinnakule. Kõik on käe-jala juures ja jaanuaris kohal käies oli mul juba siht selgelt silme ees. Erialavalikuga oli ka võrdlemisi lihtne. Ma teadsin, et tahan õppida midagi, mis oleks seotud majanduse, ettevõtluse ja äriga. Kuigi turundus võib tunduda võrdlemisi kitsas ala, siis usun, et tänu

paljudele lisakursustele omandan kõik vajalikud teadmised. Pärast kahte nädalat sissekolimist tunnen küll ennast juba nagu kala vees, aga kuna kool ei ole veel alanud, siis suuremad seiklused veel ootavad. Lasso.

Rainer Kravets vil!134.c
Rahvusvaheline ärimus, Aalto ülikool

Rahvusvaheline ärimus, Aalto Ülikool Asusin sel sügisel õppima Soomes Aalto ülikooli Mikkeli kampuses rahvusvahelist ärimust (ingl. k. *International Business*). Mõte välismaal õppimisest tekkis alles eelmise aasta novembri lõpus, kui oli juba viimane aeg SAT testile (*Scholastic Aptitude Test*, mis on rahvusvaheliselt tunnustatud standardiseeritud akadeemilise taseme test) registreerimiseks. Teadsin, et soovin õppida midagi ettevõtluse või majandusega seonduvat. Aalto ülikooli kasuks valisin mitmel põhjusel: esiteks on Aalto ärimuse vallas maailmas väga kõrgel tasemel ja Mikkelis on suurepärased terviserajad jooksmiseks. Lisaks on EL-i kodanikele õpe tasuta ning sinne õhkkond on tõesti rahvusvaheline: suur osa tudengitest on tulnud välismaalt ja õppejõud kõikjalt üle maailma. Mikkeli kampus on ainult üks eriala, mistõttu õpib siin vaid umbes 240 tudengit ning õppejõud pole kohalikud,

vaid nad tulevad kord aastas oma kursuseks teistest ülikoolidest üle maailma. Korraga käsitletakse vaid ühte ainet, mis läbitakse kolme nädalaga. Väikese kokkuhoidva kogukonna tõttu on siin sarnaselt Reaali vaimule *Mikkeli spirit*.

TURGUTA SÜGISSEL IMMUUNSUST!

////////////////////
Õp Kersti Veskimets

Kas on meeles, et on aeg alustada D-vitamiini igapäevase manustamisega? Päikest on vähem ja vihma sajab – hingamisteede haigused sagenevad mitte ainult selle tõttu, vaid ka D-vitamiini puuduse tõttu. Tuletan meelde, et 7,5-10 mikrogrammi päevas on igal juhul vajalik. Ega gripp meile ka tulemata jää!

Vaktsineerimine on efektiivselt viis gripi ja selle tüsistuste vältimiseks. Tehke seda juba praegu või oktoobris, enne gripihooaja algust. Ja arvestage, et gripivaktsiin hakkab mõjuma 10–14 päeva pärast vaktsineerimist. Loomulikult vähendab viirushaiguste nakkusohu, kui me kätepesu järel neid ka desinfitseerime, köhides ei piserda kaaslasti ning oma sõrmi suhu ja ninna ei topi.

Ja ega täidki tulemata jää! Ikka on nad olnud ja ei eelista sugugi pesemata juukseid, vaid pigem lokilisi. Ära häbene medõelt abi saama, kui su kukal ja kõrvatagused sügelevad. Kui klassis on täijuhtum, tuleks kontrollida kogu klassi ja ka koduseid!

Karikatuurid: Heleen Ojasalu 136A

UNUSTA END MÕTLEMA

Nicolas Lotman
135B

Maailm surub. No lihtsalt surub ja kui pidevalt hüsteeriliselt ei vähkre, siis ei jõua omadega kuhugi. Jääd rongist maha. Ära-mõtle-kohe-ütle-ühiskonnal on küll mõni positiivne külg, ent miinuseid on rohkem. Pöörame täna tähelepanu ära-kohe-ütle-mõttele.

Kohustused, mis vähegi loomingulist lähenemist vajavad, nõuavad piisavalt aega, et jõuaks tulla häid mõtteid. Lisaks sellele, et kõigega on kohutav tuli takus, oleme ise paadunud laiskvorstid ja edasilükkajad. Muidugi kasutan meie-vormi endast kõneledes, kuid mingi piirini loodan, et mu väidetega suudavad paljud nõustuda kui mitte enda, siis vähemalt mõne lähedase sõbra näitel. Edasilükkamine aga pruugi üldse olla nii kahjulik, kui jätta kõrvale magamata ööd tähtja lähenemisel.

Terve teadliku elu on mul olnud võimalik aeg-ajalt näha, kuidas ema kirjutab teadusartikleid või teeb ettekandeid. Alati kulmineerub kirjutamine päev enne tähtaega koos paanikaga, kui palju veel teha on. Alati aga jõuab ta valmis, mõnikord küll päeva või kahese hilinemisega, kuid see-eest korraliku tulemusega. Uurimistööd, kultuuripäevikut, koolilehe artiklit või mis iganes muud teksti viimasel minutil vehkides tekib alailma sisemine

„käbi ei kuku kännust kaugele“ võrdlus. Olulisim sarnasus aga ei peitu tekstiloomes protsessis, vaid selleks valmistumises. Ükskord aastaid tagasi poetas ema mulle pärl, mida õppisin hindama alles sel suvel, mil see seoses käesoleva artikliga meenus. Ta rääkis, kuidas kirjutamine algab mõtte idanema panekust. Noorele mulle jäi „mõtte idanemine“ liiga abstraktseks, osati ka kuna ma ise polnud taolist protsessi enda juures täheldanud. Nüüd aga taipan, millest jutt ja püüan avada sullegi, lugeja. Seletamist alustan laenatud mõttega Paulilt. Nimelt tuleb alustada vara ja lõpetada hilja. Küll aga ei tähenda see, et raiu aina aktiivselt ja hullunult. Ei, vastupidi! Enamus protsessi jääb küllalt passiivseks ning isegi algus ei pea olema füüsiline, tõmmates paberile kriipse või lükkides ekraanile tähti, vaid piisab ideest ja eesmärgi sõnastamisest peas. Ning siis jääb vahele hulk aega, kuni tähtja lähenedes märkad, et vajalikud mõtted on kõik olemas: pelgalt tarvis need kirja panna. Tekst on tekkinud justkui ise, nii et laua taga istudes, tühja lehe sündroomi all kannatades ja pastakat või näppu imedes on kulunud minimaalne aeg. Kus idee siis küpses?

Eesti üks sõnaosavamaid räppareid Grinks alustas Hanf Kungi lugu „Mis küpseb?“ sõnadega „Olen sügaval, kui kodus sügan kotte // *flatscreen*-ilt tuleb „Leiutajaküla Lotte““. Neisse kentsakaisse riimiridadesse mahub täpselt, millest rääkida tahan. Grinks leidis hetke, kus langes korraks läbi oma mõtteruumi põrand. Ta kaotas end ära. Ning tühi viiv diivanil aieledes, kus teleris jookseb multikas, võimaldab seda ideaalselt. Ses hetkes mõtted lendavad, ronivad üksteise kukile, kaovad, tekivad ja

täiendavad üksteist, kuigi näiliselt passib mees nürilt. Ise praktiseerides püüad komberdada nende mõtete otsa, mida on *vaja* arendada. Tol viivul ei pruugi pea isegi näiliselt midagi talletada, ent kui tuleb ruttu teksti kribada, siis on mõttekäigud välja arenenud ja kõike saab kasutada. Seega kui on vaja sügaval olla, siis kuidas seda teha? Parim variant on anda ajule ruumi. Tühjusse langemine ei nõua, isegi ei eelista tehisklikku momenti, vaid võib tulla ükspuha millal. Olgu selleks kooli jalutamine, bussiga sõit või puhvetijärjekorras seismine, ning mõnekümne sekundiga võib tänu meie mõistuse tohutule kiirusele imesid sündida. Tuleb püüda oma mõttemaailma mitte täita igal hetkel välise infoga, muuhulgas isegi muusika kuulamisega. Just seetõttu olen lõpetanud kooliteel kõrvaklappide kasutamise, sest nõnda on tähelepanu hõivatud ja kullahinnalisi (aga ka väärtusetuid) mõtteid pole kosta.

Trumbiks mõttearendusel on ideede paljususe ehk ei saa lootma jääda, et tarkus ise pähe jookseb. Eriti nooruses, kus nutti on, kuid teadmisi veel vähe, peab neid koguma täie rauaga. Inimesed on loodud nägema mustreid ja värskest mällu lisatust on hõlbus näha seoseid või peegeldada arendusi oma mõtetele. Näited ja võrdlused aitavad paigutada teksti sujuvalt ümbritsevasse maailma. Kuigi alati ei saa lootma jääda mõtete iseeneslikule korrustumisele, leidub nii vähemalt vabandus järgmiseks korraks, kui aeg tiksus sinu kahjuks ning oleks vaja kähku kirjutama hakata. Vabandused vabandusteks, tark mõte vajab arukat vormistust, mis juba nii naljalt ei tule.

ÜLEILMNE EESTI KEELE NÄDAL KEELEST

Eesti Keele Instituut (EKI) kutsus viimasel septembrikuu nädalal üles kogu maailma eesti keelt õppima ja õpetama. Eesmärk oli jõuda kolme miljoni inimeseni, kes õpivad eesti keeles ära mõned sõnad või väljendid. Hõlpsamaks õppimiseks loodi eesti keele õppepostkaardid, mis mängulises võtmes eesti keele baassõnavara aitavad omandada, samuti soovitati korraldada eesti lauluõhtuid, keelekohvikuid või õppekäike, et keeleõpingud teatmikest kaugemale küündiksid. Lisaks märgiti maailmakaardile, kui mitmed maailma eri paigust nädala jooksul eesti keelt rääkisid, õppisid või õpetasid. Rohkelt leidis inimesi naaberriikidest ja Euroopa maadest ning USA-st, Kandast, Austraaliast ja Venemaalt, aga ka näiteks Senegalist, Nigeeriast ja Vietnamist.

SÕNAVEEB KOGUB KEELEINFO ÜHTE KOHTA

Otsides EKI uues sõnastikuportaalis Sõnaveeb mõnd sõna või väljendit, tuleb nüüd vastuseks kogu info, mis EKI erinevates kogudes leidub. Kui varasemalt pidi kasutaja navigeerima mitmete sõnaraamatute vahel, siis uues veebipõhises portaalis on elu palju lihtsamaks tehtud: sõna või väljendit otsides ilmub ekraanile kogu info, mis EKI kogudes selle kohta pakkuda on. Sõnastikuportaal Sõnaveeb sisaldab ka kahte uhiuut sõnaraamatut, milleks on “Eesti keele sõnaraamat 2019” ja “Eesti keele naabersõnad 2019”, ning uuendatud “Eesti-vene sõnaraamatut”. Sinu uue abimehe, EKI sõnastikuportaali leiab netileheküljelt sonaveeb.ee.

REBASE TAGASIVAADE RETSINÄDALALE

////////////////////

Luca Rimmel 137B

Esmaspäev

Äratus kell 5.40. Telefonist vaatab vastu sõnum „hommikul olgu meik näos, riided saad minult“. Segadus on suur, aga see ongi retsinädal. Ei tea, kumb rohkem kella seitsmest unisust äratb: kas naljakalt rietatud lennukaaslased või jumalate poolt korraldatud piinlik hommikuvõimlemine staadionil. Pärast esimest vahetundi kummitab tervel reaaliaperel peas Flo Rida „Right round“. Retsitantsu õppimine on alanud! Pärast seda, kui kõik õpetajad on meid viltuselt vaadanud ja tulevase nädala suhtes alla andnud, kogunesime taas staadionile, et alustada sportmängudega. Meie võitsime. Lihtne. Tulevastele rebsudele järgmine edu valem: tuuletõke ja sangataktika on edu valem!

Teisipäev

Eilne rõõmus kingades kargamine maksab kätte. Edasi käin sukkades (ainult siis, kui jumalaid pole). Koolipäev möödub üsnagi tavaliselt. Kõik vahetunnid mööduvad aulas ja tunnis värskendavad poisid meiki. Vahepeal sai *dance battle*’is Simpsonitele sajandi liigutustega kott pähe tõmmatud. Päeva tipp hetk — viktoriini — algab üsnagi

lootusetult. Umbes esimesed viis küsimust vastame järjest valesti ja huntide pilgud ei tööta head. Edasi läheb libedamalt, võtmeküsimused vastame õigesti (premm) ja kolmas koht kuulub meile. Peale nii inforikast viktoriini on kõigil rebsudel õigus jumalatele veidi teistmoodi otsa vaadata.

Kolmapäev

Meikimine on mul nii selge, et teen kohe kell 6 hommikul ühe ausa TikToki. Koolipäev jälle tavaline. Vahetunde pole, tantsud on! Peale kooli tuli ruttu trenni lipata, et õhtusteks lallamisteks tagasi jõuda. Ei jõudnud jumalate renditud korterisse sisse astudagi, kui juba tagurpidi välja lükati. Pidi vanalinna minema rendiraha tagasi kerjama. Kahe peale õnnestus kahju hakanud võõrastelt kokku koguda 13 eurot. Tuhat tänu neile! Kümne eurota meid tagasi tuppa ei lastud. Edasi mindi teiste gruppide kortereid avastama. Esimesena läksime Kreisiraadiote külla ja väga edasi tegelikult ei jõudnudki. Pole hullu, kõik teised olid ka seal! Keskööl algas ühine Tallinna vanalinna ekskursioon. Midagi uut ei õppinud, nalja sai kõvasti. Rohkem keegi midagi ei mäleta. Ei tea miks.

Neljapäev

Kaks ja pool unetundi hiljem algab kell 7.15 gümnaasiumi kõige olulisem loeng.

Rääkijad on täpselt sama väsinud kui kuulajad. Üks kõikide, kõik ühe eest! Inimsisalikud. Kes teab, see teab. Hoidke silmad lahti. Õpetajate jaoks on iga-aastane kõik-istuvad-tunnis-aga-keegi-otsa-ei-vaata-neljapäev taas alanud. Paar väga passiivset tantsusammu ja maha magatud koolitundi hiljem lastakse rebsud koju. Magage välja, homme uue hooga edasi.

Reede

Eesti Meistrivõistlused ja retsinädal ei ole hea combo. Tagasi jõuan alles õhtuseks retsipeoks. See on hullem andmine. Täname parimaid DJsid, tantsukaaslast ja loomulikult peo korraldajaid. Võid oma Erna Husko kava kärmelt ära unustada, terve aasta trenn sai ära tehtud. Järgmine aasta uuesti!

Luca nõuanded rebastele:

- retsinädal on lühike, naudi kõike!
- õpetaja Anu Kellaga teatris võib käia, kino peab ise tegema
- rebastenädalal piire ei katseta
- kui keegi surub, oma jumalad aitavad!

Dance battle

Autor: Krete Roopõld

15 MAGAMATA ÖÖD

////////////////////

Terke Kram 135B

Rebastenädal on üks gümnaasiumi oodatumaid üritusi ja seda põhjusega. Kõigepealt koged seda esimesel gümnaasiumiaastal rebasena, siis piinled aastakese uurimistööd tehes ning enne kui arugi saad, on püha nädal jälle käes.

NÄDALAVAHEATUS ENNE RETSINÄDALAALGUST: Iga grupp tegi tutvust oma rebastega, kuidas, jäi kõigi enda otsustada.

ESMASPÄEV:

Enda grupi rebased ehk Kardashianid ajasime hommikul kell 7.00 staadionile sportima. Mõni jõudis õigel ajal, mõni hilines natuke ning üks jäi üldse tund aega hiljaks (@minu rebane). Selgus, et trenn oli väga vajalik, sest füüsilist jõudu jäi neil vajaka. Enne ametlike ürituste algust toppisime poistele kleidid ja seelikud selga, kontsad jalga ning meigi näkku. Lõpuks sarnanesid nad rohkem lõbutüdrukute kui Kardashianitega, aga nalja oli nabani. Pool kaheksa alustasid imelised Carmen, Siret, Krete ja Anett rebastele *flashmob*'i tantsu õpetamist. Keset päeva leidsid aset ka *dance battle*'id. Kes sai paremini hakkama, kelle tants valmistas isegi nende jumalatele piinlikkust, teab iga grupp ise. Rebastevannet vaatasin elevusega, nägemaks, kas ajalugu kordub. Hea oli näha, et 137. lend pole peast nii soodad nagu meie, aga võib-olla sisimas lootsin, et nemadki eksivad. Pärast tunde toimusid staadionil teatevõistlused 12 retsigrupi vahel, kus, nagu arvata oli, toimus väga palju kukkumisi ja muid totrusi (mõllu organiseerisid Carmen ja Siret). Teatevõistlus läks meie meesnaistel edukalt: taktika oli paigas, kiirust oleks võinud rohkem olla.

TEISIPÄEV:

Taas kord ajasime enda grupi rebased hommikujooksule. Veidi pärast poolt kaheksat tehti rebastele tavalisest sensuaalsem tantsutrenn. Üleüldse oligi teisipäev väga sarnane esmaspäevaga. Jätkusid *flashmob*'i harjutamised, *dance battle*'id ja rebaste kiusamine. Tantsuvõistlustes oli näha kohest arengut: kavad olid paigas, Money Heisti grupis viskas üks vend hhhhhaige *backflip*'i,

keegi mäsa ei pannud. Kõikide koolipäeva lõbustasid TikToki, mida lausa mitu gruppi lasid oma rebastel teha. Päev lõpetati viktoriiniga, kus tutvustati rebastele veidi värvikamalt nende jumalate kooliväliseid huviseid. Enda rebastes pidime pigem pettuma, aga paari küsimuse valed ning ühe küsimuse õige (O>P) vastuse anname neile andeks. Seda üritust korraldas üks kuldsetest triodest: Kozlik, Raasuke ja Rebane.

KOLMAPÄEV:

Päev ise oli nii nagu rebastenädala päev ikka, palju uut ei toimunud. Alles pärast tunde hakkasid tegevused pihta. 17.00 kogunesid rebased Reaalkooli ees, kus neile seletati maastikumängu olemust ja reegleid. Pärast seda lasti neil startida, vist: pole mängu alustamise asjaoludes kuigi kindel, ise olin samal ajal ühes punktis Harjumäel. Võistluse pani kinni Kreisiraadio, kes oli ka terve nädala jooksul toimunud minimängudes edukaim. Nii meie kui ka osad teised grupid saatsid oma rebased õhtul veel linna peale raha kerjama, et nädalased kulud natukenegi tasa teha. Õhtu lõppes nagu õhtu ikka ja iluune jaoks tuli mõni teine päev leida.

NELJAPÄEV:

Hommikul oli loeng, isegi Jüri oli slaidide vajutamiseks kohale ilmunud, kuuldavasti

palju ta ei rääkinud: selle eest vastutas Hugo. Nagu ütlesid klassikud ning meie pärast neid: "Oli raske."

REEDE:

Veidike rohkem väljapuhanuna algas viimane retsinädala koolipäev. Tegelikult oli selle lõppemisest kahju, samas väga palju enam ei jaksanud ka (rebased mõtlesid arvatavasti samamoodi). Pärast tunde vedasime end Viru Keskusesse, kus toimus kauaoodatud *flashmob*. Tantsiti kaks korda ning nii mõnigi jumal ühines. Õhtu lõpetas ristimine ja retsipidu. Läks nagu läks.

LAUPÄEV:

Laupäeval kogunesime Pirital, et võtta osa maailmakoristuspäevast ning retsinädalale üks viisakas punkt panna. Selle kohta saad lugeda lähemalt Gregori artiklist ;).

Nõuandeid tulevasele jumalale:

- Suhtle kõigi rebastega, nad on tegelikult väga toredad inimesed.
- Hirvevaatlust saab ka mõnel muul ajal teha.
- Jaga rebastele õpetussõnu ning aita: nad teavad veel vähe.
- Vähem draamat. 🙏

Hhhhhaige *backflip*

Autor: Krete Roopõld

REBASTENÄDALA LUULENURK

Mu imetlusväärne Jumal seal üleval taevas, jooksen täitma su käske läbi valu ja vaeva. Liigutan Sinu jaoks kasvõi kogu maailma, kui see eemaldab kõik Su vaevad. Kui Sind vean alt, siis matku mind muld! Su teenimine on pigem lust kui sund. Ei tea, mis teeks ma, kui poleks mul Sind, mu Jumal seal taevas Kaarel Süld

– Elisa Marie Hurt Kaarel Süldile

Jumal Märten, nii kõrge, nii ülim.
Ole minu vastu hea!
Palju võimu sul on, teadmisi ka,
sinule pühendan järgmise salmirea.

Sinu sõna olgu mu seadus!
Sinu soov olgu mu missioon!
Teen kõik, mis minu võimuses,
rohkemgi veel, puudub diskussioon.

Nii lausungi siin,
käsi südamel, piiblil ehk matemaatikaõpikul,
austan sind lõpmatult,
sellega on ühel meelel minu viimne kui üks mõttetuimgi molekul.

– Kirke Valt Märten Mikule

nagu üks tark mees kord ütles
meie jumal kes sa oled siinsamas, reaalkooli seinte vahel
pühitsetud olgu sinu nimi
sinu riik tulgu
sinu tahtmine sündigu
nagu taltsi klassi ees, nõnda suurupis
meie igapäevast retsi anna meile 16-20 september
ja anna mulle andeks minu 247938 karistust
sest ma ei ole just säravam
ja ära saada lase mul keerutada 10 korda selle neetud vaia
ümber
sest sa tead et mul pole koordineerimise
aamen
– ood Jakobile 4:18

– Aleksandra Maarja Maitse Jakob Haudile

KÕIGE ANDEKAMALE JUMALALE

On tõesti minu jumal parim
Olen talle lõpuni kuulekas
Jumala õpetus mind harib
Usklikuks hakkad kui loed seda luuletust

Maailm temata oleks hall
Andekamat temast pole
Loodan et karistades on ta hell
Kahjuks teiste rets nii tore pole

Rebaseks ma talle loodud
Iga ilmaga ta käsku täidan
Siis kui ta kampsun ära toodud
Ta loodetavasti mind kiidab

Imeline jumal igas mõttes
Nüüd mu riim otsa lõppes

vaid oma imelisele jumalale tean mis on akrostihhon

– Ken Egert Kasuk Kristin Troppile

Mereteemaline ood "Kaarel"

Seirates üksinda tormistel vetel,
ei ole miski siin maailmas etem,
kui taevalik käsi, mis näitab sul teed,
ning tuulte küürist vabastab veed.

Oh Jumalik Kaarel, oled ju see,
kes seab mu parve taas kursile.
Üsköik, mis hetkel, ütle vaid sõna:
viis praaksuga kükki kohe teen ära.

Eal ei mõista ma, loll ja noor,
kui kaugele taevalik tarkus mind toob.
Seepärast jääb nii, et pimedalt järgin
ning tublilt TikToke tegema trügin.

– Iti Joost Kaarel Paalile

Kolmapäevane maastikumäng Autor: Herman Hõrrak

Tantsu harjutamine

Autor: Herman Hõrrak

Esmaspäevane teatejooks

Autor: Villem Susi

VÄIKSED MULJETAVAD SUURTEGA KOOLIELUST

Kelly Kaldra
135CKristjan Nork
135C

Käisime septembri puhul külas esimese klassi õpilastel, et selgitada välja, kuidas on seni läinud nende esimesed kolm koolinädalat.

Kuidas siamaani tundub, kas parem oli käia lasteaias või koolis?

Andre-Sebastian: Lasteaias on nii tore, seal ei pea õppima ja kui, siis ainult natukene. Seal saab magada. (Kas sulle siis ei meeldi õppida?) Natuke meeldib aga mitte väga.

Susanna: Minule meeldib küll rohkem kool, sest koolis saad uusi asju teada ja kuna ma ootasin koolitulekut viis aastat.

Eleanora: Mulle meeldisid mõlemad täpselt sama palju, aga koolis meeldib mulle üks asi väga, mis mulle lasteaias ei meeldinud. Koolis ei pea magama, sest ma vihkan magamist. (Meie just igatseme lasteaeda sellepärast taga. Andre: Tehke siis suurte lasteaed!)

Johan: Mulle meeldib kool sellepärast, et koolis saab tarkust ja palju sõpru.

Kuidas sulle esimene september meeldis?

Andre-Sebastian: Väga meeldis, sest me saime mütsid. Wohooo!

Mis tunnid sulle kõige rohkem meeldivad?

Andre-Sebastian: Matemaatika ja kunst.
Susanna: Mulle meeldivad kehaline kasvatus ja kunst. Kunst arendab mõtteid ja kehalises saab palju õues olla.

Eleanora: Mulle meeldib kehaline kasvatus, kunst ja kirjavihikust tähtede tegemine. Kehaline meeldib mulle sellepärast, et seal saab hästi palju liikuda. Kunstis saab palju joonistada ja joonistamine on üks mu lemmiktegevustest. Kirjavihikust

meeldib mulle teha, sest mulle meeldib kirjutada ka.

Johan: Mulle meeldib kehaline ja matemaatika, sest matemaatikas saab arvutada ja kehalises saab joosta.

Kelleks sa suurena saada tahad?

Andre-Sebastian: Politseinikuks.

Susanna: Lauljaks.

Eleanora: Mina ei tea veel. Mulle küll meeldib akrobaatika, aga ma olen mõelnud, et jätan selle pigem hobiks.

Johan: Arhitektiks.

Kas teie arust peaks põhikooli lõpus olema eksamid?

Andre-Sebastian: Eeee minu arust mitte. Üldse mitte.

Susanna: Minu arust siiski jaa.

Eleanora: No ma ei tea, aga minu arust peaks olema, vist.

Johan: Ma arvan ei. Ei taha teha.

Olete te kuulnud, et suures majas on praegu rebastenädal? Mis elukas see selline on?

Andre-Sebastian: Noo ma arvan, et pigem väga palju õppimist.

Susanna: Kas hästi palju õppimist või et on vaheaeg.

Eleanora: Mina arvan, et peab väga palju õppima rebastest.

Johan: Ma arvan, et ei pea palju rebastest õppima, vaid, et tuleb vaheaeg.

Me oleme need, kellega te esimesel septembril koolis ringi vaatasite, oskate te öelda, mitmendas klassis meie käime?

Andre-Sebastian: Üheksandas.

Susanna: Seitsmendas.

Eleanora: Viiendas.

Johan: Seitsmendas.

Mis te arvate kui vanad me siis oleme?

Andre-Sebastian: (Kristjanile) Miljon!! Aga sina (Kelly) oled küll 20.

Susanna: Äkki te olete kusagil 20 või 21.

Eleanora: Ma arvan, et olete kuskil 23, 22 või 18.

Johan: Minu vend lõpetas just kooli ära millalgi ja ta sai 21, nii et te olete 21.

Mis te arvate Reaali sööklast ja koolitoidust, magustoidust?

Andre-Sebastian: Üldse ei meeldi. Järjekorrad on hästi pikad ja söök ka ei meeldi. Siis kui iga päev oleks jäätis, siis meeldiks. Minu arvates on kõik päevad peale teise päeva olnud hea magustoit.

Susanna: Mulle vahepeal meeldib, aga vahepeal ei meeldi. Aga jah, järjekorrad on tõesti liiga pikad. Mulle on seni kõik magustoidud meeldinud.

Eleanora: Mulle väga väga meeldib koolitoit, aga mulle üldse ei meeldi järjekorrad. Minu arust oli ainult esimesel päeval hea magustoit.

Johan: Mulle muidu meeldib, aga ei meeldi kala ja muud soolased asjad. Magustoidud on vahel täitsa head.

Mis te ostaksite puhvetist, kui te saaks seal käia?

Andre-Sebastian: Mina ostaks hästi palju krõpsu.

Susanna: Mina ostaks ühe kohupiimatasku ja ühed krõpsud.

Eleanora: Kui seal oleks midagi head, siis ma ostaks seda. Kindlasti mitte krõpsu. Ma olen nende vastu.

Johan: Mina ei tea puhvetist midagi, nii et ma ei tea.

Kui tihti teil pastakad ära kaovad?

Andre-Sebastian: Mina ei tea. Ma pole näiteks üldse müügil näinud pastakaid, minu arvates on kõik ära kadunud kuskile.

Susanna: Minul ei ole üldse pastakat.

Eleanora: Minul on terve pakk pastakaid ja ükski pole ära kadunud, peale selle kiisu oma, seega üks pastakas on ära kadunud.

Johan: Mina ei ole kaotanud.

Mis teile muidu kooli juures silma on jäänud?

Andre-Sebastian: Väga mitte miskit veel.

Susanna: Poisid teevad alati nalja, siis kui vaja pole, ja siis kui on vaja, siis nad ei tee.

Eleanora: Minule just meeldib, et poisid teevad alati nalja.

Johan: Mulle meeldib vahetund.

Tuleb välja, et esimene koolikuu on seni täitsa tore olnud ning jultsudel on koolielu juba päris hästi käpas. 🐼

ÜTLUSED

E. Vatsel rebastenädalal: „Sõbrad, teie aroomid on nii tugevad, et pean endale varsti kiirabi kutsuma.”

A. Kell rebastenädala neljapäeva hommikul 11. klassile: „Ma ei saa aru, miks sa praegu hilined. Ma saan aru, et sa järgmisel aastal neljapäeval hilined.”

N. Sinjukina: „„Люблю тебя, Петра творенье” luuletus on nagu meie hommikune palvetamine.”

P. Karu: „Tasuta lõunaid ei ole olemas, isegi õhtusööke mitte.”

A. Kell, kui meessoost õpilane ei tea vastust ülesandele: „Mis sa, Gloria, sisistad seal? Tal on endal ka aju: mees küll, aga ikkagi.”

OKTOOBRIKU SÜNDMUSED:

02.10. kooli sünnipäev

04.10. õpetajate päev

07.10.-10.10. REK-i presidendi valimised

18.10. 11. klassi sõrmuste pidu

M. Saar tunnis tukkuvat õpilast märgates: „Vähemalt saan ma kirjutada oma arengumappi, et mu hää sobib ka unejuttude lugemiseks. Samas ma saan aru, et ma pole selles just kõige efektiivsem pedagoog.”

P. Karu: „Kujutage ette, kõnnite tänaval ja vastu tulevad alla 15-aastased. See on nagu pärast tunde Solarisse minek.”

P. Karu: „Meessugu on ohustatud sugu.”

E. Otsman: „Nimeta üks toitaine.”
Õpilane: „Leib.”

A. Kell tasemetöödest rääkides: „Nii lolle vigu pole ma ammu parandanud.”

REAALI POISS
HIMUSTAB
ÕPETAJATE ÜTLUSI.
PALUN TOOGE KÕIK
VÄHEGI VAIMUKAD
SÕNAVÕTUD MEIE 4.
KORRUSE POSTKASTI
VÕI KIRJUTAGE SIIA:

						6	
	5	8				1	2
6		1	4		5	3	
		4		1	8		2
				2			
8			5	7		4	
		5	7		3	2	8
7	3	9				5	1
	8						

		6	9				3
			4				5
4			5	1		2	6
		7			3		8
	3		6		9		1
9			7			4	
2		5		9	7		1
8					4		
	4				1	5	

6		8		2	3		1
	5						3
			1		5		2
	4		3	6		2	9
3		6		9	8		1
7			4		2		
9						2	
8			7	3		6	5

6		1		7			8
			5			3	
	3			9	8	4	
3	4	5				7	6
				8			
2	9					1	3
		9	7	1			8
		3			6		
1				3		7	9

PALJU ÕNNE!

Tuuli Talviste-Laan	04.10
Villu Raja	06.10
Hanna-Britt Soots	09.10
Lilia Kravtšenko	10.10
Geili Kütt	16.10
Kristel Haugas	7.10
Kailit Taliaru	25.10
Tiia Luuk	25.10
Anna Daniel	27.10
Piret Otsa	31.10

Peatoimetus

Kirke Kaur 135B

Kujundus

Joosep Viik vil!132
Susanna Mett vil!134

Küljendus

Regita Luukas 135C

Toimetus

Nicolas Lotman 135B
Markus Vaher 135B
Tom Enriko Kelt 135B
Gregor Pihlak 135B
Kristjan Nork 135C
Siret Siim 135C
Karmen Laur 136B
André Otti 136B

Keeletoimetus

Eva Margareta Päts 135B

Toimetuse nõuandja

Kaia Kivitoa
Mirja Särg

Aitäh

Kelly Kaldra 135C, Mariann Saabas 136B, Sofia Markson vil!134, Kristofer Mäeots vil!134, Kristjan Baikov vil!134, Maian Lomp vil!134, Kaspar Kalle vil!134, Rainer Kravets vil!134, Robin Haljak vil!134, Ene Saar, Kersti Veskimets

Karikatuur

Heleen Ojasalu 136A

Kaanefoto

Herman Hörrak 136A

Lehe nr

166